

DOLUNAY

Kültür – Sanat - Edebiyat

Yıl: 2016-2017
Sayı: 5

Betül Azra POLAT
HAYATTAKİ PUSULA

İnsan için en iyi öğrenme yolu okumaktır. Okuyarak yetişmiş bir toplum başarılı ve güçlü olacaktır. İnsan beyni okuyarak beslenir ve beyindeki bilgiler güçlenir. Okuyan insanların farklı bakış açıları vardır. Kelime dağarcıkları yüksektir. Bilgi edinme istekleri vardır. Okuma tıpkı bir pusula gibi insanlara yol gösterir. Okumanın ne yaşı ne de zamanı vardır. İnsan istediği her zaman okuyabilir. Yeter ki okumayı gerçekten istesin.

Okuyan insanlar dünyayı ve olayları farklı bakış açılarıyla değerlendirirler. Konuşurken ya da yazarken fazla zorlanmazlar. Çünkü kelime hazineleri çok geniştir. Bunların yanı sıra okumak, zamandan tasarruf ederek bilgiyi öğrenmek, idrak etmek, uygulamaktır. Sonuç olarak okumak; okuyanın dünyasını zenginleştiren, onda kendinden daha başka hayatları keşfettiren müthiş bir zevktir.

Zeynep KURTAR
ŞANLIURFA

Çarşamba akşamıydı; annem yanıma geldi. “Amcanlar Şanlıurfa’ya gidecekmiş, biz de onlarla gideceğiz.” dedi. Valizimizi hazırlamaya başladık. Sabah erkenden yola çıktık. Çok heyecanlıydım. Aslında heyecanlanmamın tek sebebi Balıklı Göl’ü görmektir. Çok güzel bir yolculuğun ardından Şanlıurfa’ya ulaştık. O gün yengemin kardeşinin evinde kaldık.

İşte o muhteşem an gelmişti. Babam, “Hadi hazırlanın Balıklı Göl’e gidiyoruz.” diye seslendi. Balıklı Göl’ün yolunu tuttuk. Minibüsten iner inmez koşmaya başladım. Artık beni kim durdurabilirdi ki. Gölün yanına yaklaştım. Yengem bana, “Gözlerini kapat ve bir dilek tut.” dedi. Gözlerimi kapattım dileğimi tuttum. Yengem “Şimdi küçük ve beyaz bir balık gelecek. Balıklı Göl’ün çok güzel bir efsanesi var.” dedi ve anlatmaya başladı.

-Nemrut diye bir adam varmış. Herkesin putlara tapmasını istemiş. Hz. İbrahim’i putlara tapmadığı için şu karşı ki tepeden ateşe atmış. Hz. İbrahim tam düşerken alevler su, odunlar balık olmuş. Bu efsaneyle buranın adı Balıklı Göl olmuş.

Sonunda hayallerim gerçekleşti. Burayı ömrüm boyunca hiç unutmayacağım.

Zehra ERDOĞAN
MEVSİMLER

İşte geldi ilkbahar,
Her yerde çiçekler var.
Gökyüzünde kelebekler, kuşlar,
Yazdan haber var.

Yaz geldi.
Ağaçlar meyve verdi.
Okullar tatil oldu.
Herkes tatile koştu.

Geldi işte sonbahar,
Dökülüyor sarı yapraklar.
Okulları doldurdu çocuklar,
Çok güzelsin sonbahar.

Dördüncü mevsimdir kış,
Havalar çok soğudu.
Gökyüzü beyaz, yerler beyaz,
Her yer kar ile doldu.

Elif AYDOS

Yaren DELİGÖZ
RÜZGAR

Esme rüzgar esme,
Ağaç yapraklarını dökme.
Kuş yavrularını üzme.
Yeni yuva bulmalarını bekle.

Esme rüzgar esme,
Kuşları göçmen etme.
Gitmesinler güneye,
Hep bizimle kalsınlar.

Esme rüzgar esme,
Bize eylülü getirme.
Eylül ayrılık demek,
Yaza özlem demek.

Esme rüzgar esme,
Karı bize getirme.
Donmasın hayvanlar,
Kalsınlar hep bizimle.

Muhammed KEYVANOĞLU
YAŞADIĞIM TALİHSİZLİK

Bir pazartesi sabahı okul için hazırlandım. Servise binip okuluma ulaştım. Servisten inip, sırama doğru gidiyordum. Arkamdan gelen bir arkadaşım koşarak beni iteleyip yere düşürdü, arkasına bile bakmadan sırasına doğru koştu. Ben ne olduğunu bile anlamadım. Alnımda bir acı hissediyordum. Elimi alnıma koyduğumda elim kan içinde kaldı. Çok korkmuştum. Arkadaşlarım okul görevlisine haber verdiler. Kendimi çok kötü hissediyordum ve arkadaşşıma karşı da sinirliydim. Çünkü beni o bu hale getirmişti. Daha sonra Salim abi durumumun kötü olduğunu görüp beni hastaneye götürdü. Annem babam yanımda yoktular. Onlar yanımda olmadığı için daha çok korkuyordum. Hastanede bana ne yapacaklar diye de korkuyordum. Beni hemen müdahale odasına aldılar. Yaramı temizleyip kapattılar. Benim hala canım yanıyordu. Aileme haber vermek için bana ailemin telefon numarasını bilip bilmediğimi sordular. Babamın numarasını ezber biliyordum, numarayı söyledim. Burada da anladım ki ailemizin numarasını öğrenmemiz gerekiyor. Eğer bilmeseydim ailemin o an haberi olamayacaktı. Daha sonra babam geldi. Babamı görünce çok duygulandım ve ağladım. Babam ne oldu diye sordu, ben de anlattım. Salim Abi beni babama teslim etti. Hastane görevlileri babama şikâyetçi olup olmadığını sordu. Babam da şikâyetçi değilim, dedi ve bir kâğıt imzalattılar. Hastanede dikiş atmadılar, Ankara'ya gitmemizi söylediler. Hastaneden çıkıp önce eve gittik. Annemi alarak Ankara'ya hastaneye gittik. Orada dikiş attilar. Canım yandı ama sonra azaldı.

Yaşadığım bu olaydan bir ders çıkardım. Koşarak ve dikkatsiz davranarak başımıza neler geldiğini gördüm. Ben veya herhangi bir arkadaşımız, öndeki arkadaşlarımıza zarar verebileceğimizi düşünerek hareket etmeliyiz, diye düşünüyorum. Benim başıma gelen olay sizin de başınıza gelebilir.

Rümeysa KURUOĞLU
ARTIK EDİRNE 'DEYİM:

Kentin en görkemli eseri şüphesiz Selimiye Cami'ndeyim. Edirne denildiğinde akla ilk gelen Mimar Sinan'ın bu şaheseri olur. Bu şehir beni oldukça heyecanlandırır her zaman. Artık buradayım. Hayallerimin şehrinde.

Selimiye'ye gittiğimde caminin avlusunda ibadete veya ziyarete gelen insanlar ile karşılaştım. Daha sonra camiye girdiğimde caminin işlemeleri beni çok etkiledi. Hayran kaldım. Yol bizi yormuştu, artık ara verme zamanı gelmişti. Biraz yemek yedikten sonra gezmeye devam edecektik. Edirne'ye gelmeden hayalimde olan meşhur tava ciğeriyle buluşma zamanıydı. Daha fazla dayanamayıp çarşıda buluyoruz kendimizi. Burada her yer ciğerci dolu. Hemen oturup karnımızı doyurduk. Zamanın durması istediğim ender anlardan birini yaşıyordum.

Güneş yavaş yavaş batıyordu. Birçok yer gezmiştik. Selimiye, çarşılar, Karaağaç... Yorulsak da her yer çok güzel. Her tarafı ayrı güzelliklerle dolu bu şehrin. Buradan gitmeyi hiç istemiyorum. Ama yarın dönmek zorundayız. Ailemle birlikte otelin yoluna koyulduk. Çok yorgun fakat bir o kadar da mutluyuz gecemizi bu şehirde geçireceğimiz için. Bir günde alışmışım buraya. Yarın farklı bir Edirne bekler bizi.

Başka bir huzurla uyandım bu sabah. Bu güzel şehre gözlerimi açmak başka bir mutluluk benim için. Şehirde ayrılma zamanı gelmişti. Bu şehre nasıl veda edeceğimi bilmiyorum ama gitmek zorundayım.

Ankara bizi bekler...

Enes DADAK
AKAN ZAMAN

Neşeyle açar yapraklar,
Sona erer yağmurlar,
İçimiz baharla dolar,
Yaşasın mevsimler.

Çocuklara sevinç gelir,
Yapraklar sevinç ile açar,
İçimiz yenilenir baharda,
Yaşasın mevsimler.

Okullar kapanır,
Çocuklar dinlenir,
Oyun oynayıp eğlenirler,
Yaşasın mevsimler.

Sonbaharda sararır yapraklar,
Okullar açılır mutludur çocuklar,
Tane tane dökülür yapraklar,
Yaşasın mevsimler.

Kar yağar kışta,
Kar topu oynar çocuklar,
Kar tatiline girer okullar,
Yaşasın mevsimler.

Tuana ÇAKIR

EN MUTLU OLDUĞUM GÜN

Bugün yatağımdan kaktım. En mutlu olduğum gündü. Bugün teyzemin düğün günüydü. Aylardır beklediğimiz gün gelmişti. Her şey hayal ettiğimiz gibiydi.

Sabah uyandık. Güne kahvaltımızı yaparak başladık. Dinç ve güçlü olmalıydık. Bugün bizim günümüzdü. Dün kına gecemiz olmuştu. Hiç oturmamışım. O kadar çok yorulmuştu ki sabah gözlerimi açmakta çok zorlandım.

Kahvaltımızı yaptıktan sonra teyzemi almaya geldiler. Gelinliğini giydi, prensesler gibi olmuştu. Hem üzülüyordum hem de seviniyordum, çok karışık duygularım.

Gitme zamanı gelmişti. Vedalaştık herkes sarıldı. Tutamadım kendimi gözyaşlarım akıp gitti. Ama akşam yine birlikte olacaktık. Aradan biraz zaman geçti. Babam annemle beni teyzemin yanına kuaföre götürdü. Teyzemin hazır olmasına az kalmıştı. Makyajı yapılıyordu. Bizde hemen oturduk. Saat yaklaşıyordu. 1 saat içerisinde annemle ben hazır olmuştu. Teyzem de tamamdı. Babam aşağıda bizi bekliyordu. Teyzem eniştemle fotoğraf çekimine gitti. Bizde onun arkasında hemen çıktık. Kuaförden eve geldik. Üstümüzü giyindik. Saat 19.00'da düğün başlayacaktı.

Düğün salonuna girdik. Her yer çok güzel görünüyordu. Kır düğünüydü. Kapıdan içeriye girdiğimde kendimi bir masalın prensesi gibi hissediyordum. Teyzemle eniştem girdi içeri. Bütün gözler onların üstündeydi. İlk danslarını yaptılar. Çok mutluydum. Dansın arkasından oyun havası ile devam ettiler. Çok yorulmuştu.

Çağrı ARSLAN

Ve sıra teyzemle bana geldi. En sevdiğim şarkıda karşılıklı oynadık. Miş miş te muş muş muş... Bütün kurtlarımızı döktük. Sıra tekrar vedalaşmaya gelmişti. Artık gidiyordu teyzem. Öptüm, sarıldım. Çok üzgündüm. Gelin arabasına bindiler ve sonsuz mutlulukları için yola çıktılar.

Hep mutlu ol teyzem. Çok...

Gül KUZUCU

DENİZ NE KADAR BÜYÜKMÜŞ!

Bu sene ilk defa ailecek İstanbul'a gittik. Bir hafta boyunca İstanbul'da kaldık. En güzel yaz tatilimi yaşadım.

Köprüden geçerken denizi ve gemileri gördüm. Çok heyecanlandım. İlk defa denizi bu kadar yakından görüyordum. Ne kadar büyükmüş! Bu kadar büyük olduğunu hiç hayal etmemiştim. Bir an evvel halamlara ulaşip, birlikte denize gitmek için sabırsızlanıyordum. Tatilimizin ikinci günü denize gitmek için erkenden kalktık. Kahvaltıdan hemen sonra hazırlanıp sahile gitmek için yola koyulduk. İlk defa denize gireceğim için çok heyecanlıydım. Birazda korkuyordum ama kolluklarımı takıp denize girince bütün korkum geçti. Çok mutluydum. Beş gün boyunca denizin tadını çıkardım.

Ankara'ya dönmeden bir gün önce su parkına gittik. Burada da su kaydıracağından havuza kaymak çok eğlenceliydi. Havuzda da çok güzel vakit geçirdim. Hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Benim için inanılmaz bir tatil oldu. Gelecek yılı ipe çekiyorum. Çünkü yine İstanbul'a gideceğiz. Yaşayacağım eğlenceler için şimdiden çok heyecanlıyım. Bekle beni İstanbul...

Yusuf Bera PEHLİVAN

DOĞMAMIŞ KARDEŞİME MEKTUP;

Canım Kardeşim,

Şu anda sana kavuşmamıza bir buçuk ay kaldı. Çok sabırsızlanıyoruz. Annem seni daha iyi besleyebilmek için kendine çok iyi bakıyor. Sen çok zahmetli bir yoldan geliyorsun. Annem senin için çok sıkıntılar çekiyor. Bazen soruyorum, bende mi böyleydin diye ama ben annemi hiç üzmemişim. Sen ve ben çok farklıyız. Çünkü ben abiyim sende küçük kız kardeşsin. Hepimiz senin doğacağın günü sabırsızlıkla bekliyoruz. Seni çok merak ediyorum. Sende benim gibi güzel bir bebek olacak mısın? Seni heyecanla bekliyorum ve seni çok seviyorum.

Abin Yusuf Bera

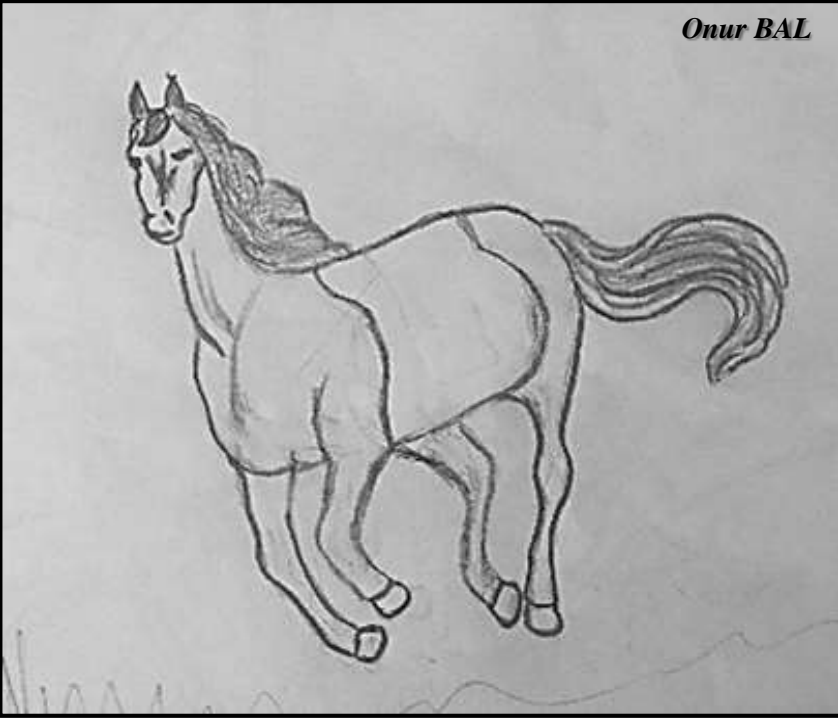
Adem Buğra ÇAKMAK

Arda Baran AZDER
DOĞUM GÜNÜ

Bugün senin doğum günün
Gül, eğlen, sevin.
Büyüdün bir yaş daha
Arkadaşlarınla koş oyna.

Bugün senin doğum günün
Mutlulukla gülsün yüzün,
Bak gelen hediyelere,
Nice yaşlara, nice senelere.

Zekiye Elif ÖZDEN
MERAKLI PAMUK

Çobanın kavalının sesiyle bütün sürü uykuya daldı. Çok geçmeden çoban da kendini uykunun yumuşak kollarına bıraktı.

Sürünün minik kuzusu Pamuk, uzak tepeleri çok merak ediyordu. Kimseye fark ettirmeden sessizce sürüden ayrılmış tepeye doğru yol almaya başladı. Uzun bir yürüyüşten sonra tepenin arkası görüldü. Çiçeklerle ve taze çimenlerle dolu geniş bir alandı. Pamuk sevinçle çimenlerin üstünde yuvarlandı. Çimenler çok güzel kokuyordu. Dayanamayıp yemeye başladı. O kadar çok yedi ki çok geçmeden uyuyla kaldı.

Firdevs Berfu BAKIR
KARDAN ADAM

Karlı ve soğuk bir gündü. Yerler bembeyazdı. Kar insanın suratına suratına vuruyor, adeta acıyordu. Aylin babaannesi ile evde oturuyordu. Küçük Aylin'in annesi yıllar önce hayatını kaybetmişti. Babası ise yurt dışına çalışmaya gitmişti. Ancak yaz aylarında Aylin'i görmeye gelebiliyordu. Birlikte oldukları zamanlarda çok güzel vakit geçirirlerdi. Aylin babasının çalışmak zorunda olduğunu biliyor ama onun gitmesini istemiyordu. Babasının izni bitmiş, işine gitmişti.

Kış başlamıştı. Babaannesi örgü örerken Aylin'de bir kenarda bebekleri ile oynuyordu. Bir ara pencereye koştu ve dışarıya baktı:

Babaanne her taraf bembeyaz olmuş. Kardan adam yapmak için dışarı çıkalım. Babaannesi:

-Üşütüp hasta olmayasın sonra!

-Sıkıca giyinerim babaanne. Ama bana havuç, kömür ve süpürge lazım.

Babaannesi gülerek ayağa kalktı.

-Tamam. Ama bu kardan adamın şapkası ve atkısı da olmalı. Gel bakalım sana malzemeleri vereyim.

Aylin sevinç içinde zıplayarak babaannesi ile gitti. Aylin tüm malzemeleri alıp kardan adam yapmaya çıktı. Babaannesi ise pencereden torununu seyrediyordu. Aylin yaptığı kardan adama "Pamuk" ismini koydu. Yaptığı kardan adamla konuşmaya başladı. Annesi yanında olmasa da onu çok sevdiğini, özlediğini, annesinin yerini doldurmasa da babaannesiyile de mutlu olduğunu anlattı. Kardan adamı göstermek için sevinç içinde babaannesinin yanına koştu...

Çoban uyandığında karanlık çökmek üzereydi. Hemen koyunları saymaya başladı. Bir tane eksik vardı. Tekrar tekrar saydı ama her seferinde bir tane eksik çıkıyordu. Koyunların arasında dolaştı Pamuk ortalarda yoktu. Önce ısıklık çalarak onu çağırdı. Sonra dört bir yana baktı ama yine de Pamuk'u göremedi. Yanında yavrusunu göremeyen anne koyun ağlamaya başladı:

-Me meeee... Onu süttten yeni kesmiştim . kurda kuşa yem olsun diye mi doğurdum? Me mee diye meliyordu.

Başka bir koyun ise:

-Sürüden ayrılanı kurt kapar demişler. Gitmemeliydi. Burada durarak biz de tehlikeye giriyoruz.

Çobanın arayışları boşa çıkmıştı. Sürüyü önüne alıp evin yolunu tuttu. Herkes Pamuk' u kurtlar kaptı diye düşünüyordu. Annesi çok üzülüyordu. Bütün gece acı acı meledi durdu.

Pamuk gözlerini açtığında gökyüzünde parlayan Ay'ı gördü. Her taraf çok karanlıktı. Uzaktan kurt ulumaları geliyordu. Annesinin anlattığı kurt masalını hatırladı. Çimenlerin hışırtısı duyuluyordu, birileri Pamuk'a doğru yaklaşıyordu. Pamuk'un kalbi yerinden fırlayacak gibi hızla atıyordu. Sürüden ayrıldığı için çok pişman olmuştu. Gözleri ay ışığında parlayan bir karaca ailesi ona doğru yaklaşıyordu. Pamuk'un gözlerindeki korku ve çaresizliği gören baba karaca " Merak etme sana zarar vermeyiz." dedi. Karacanın sesi güven vericiydi. Pamuk rahatlamıştı. Annesinin anlattığı kurtlara hiç benzemiyordu. Baba karaca "Burada tek başına olmak çok tehlikeli, etrafta bir sürü aç kurt var, bu akşam misafirimiz ol yarın seni sürüne götürürüz." dedi. Pamuk gece kalabileceği güvenli bir yer bulduğu için çok sevinmişti. Geniş bir mağaraya geldiler. Karaca ailesi bu mağarada yaşıyordu. Anne karacanın anlattığı masalla mışıl mışıl uykuya daldılar.

Ertesi gün karaca ailesi Pamuk'u sürüsüne götürdü. Pamuk ve annesi tekrar kavuştukları için çok mutlu oldular. Pamuk büyüüp bir anne koyun olana kadar bir daha annesinin yanından ayrılmadı...

Çalışkan Şeyma
HAYVANLAR

**Kediler, zürafalar,
Ne de mutlular.
Gezer büyürler,
Bütün hayvanlar.**

**Arkadaş olur bizle,
İyi geçiniriz sizle,
Dost canlısıdır,
Bütün hayvanlar.**

**Bazıları ormanda yaşar.
Bazıları sokakta yaşar.
Onlara muhtaçtır,
Bütün insanlar.**

**Onlar da bizim gibi canlı.
Yaşamak onların da hakkı.
Bazen farklı,
Bazen aynı.**

İMTİYAZ SAHİBİ

Mehmet BAYRAKTAR

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Semra KARACA YENİGÜN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Buket YEŞİL

GÖRSEL DANIŞMAN

Habibe ASLAN

YAYIN KURULU

Semra KARACA YENİGÜN

Buket YEŞİL

Habibe ASLAN

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK ATATÜRK İLKOKULU

Atatürk M. Alim Sk.No21, Çubuk

0312 837 46 21